

Geschillenkamer

Beslissing 176/2022 van 1 december 2022

Dossiernummer : DOS-2021-00634 en DOS-2021-01862

Betreft : Verspreiding via Facebook van GSM-nummer en gebruik van online beschikbaar e-mailadres

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke Hijmans, alleenzetelend voorzitter;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna AVG;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna WOG;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager:

De heer X, vertegenwoordigd door meesters Etienne Kairis en Sarah van den Brande, advocaten bij het kantoor Liedekerke Wolters Waelbroeck Kirkpatrick, Keizerslaan 3, 1000 Brussel, hierna “de klager”;

- De verwerkingsverantwoordelijken:**
- De heer Y1, hierna verwerkingsverantwoordelijke 1;
 - De heer Y2, hierna “verwerkingsverantwoordelijke 2”;
 - De heer Y3, hierna “verwerkingsverantwoordelijke 3”;
 - De heer Y4, hierna “verwerkingsverantwoordelijke 4”;
 - De heer Y5, hierna “verwerkingsverantwoordelijke 5”;
 - De heer Y6, hierna “verwerkingsverantwoordelijke 6”;
 - De heer Y7, hierna “verwerkingsverantwoordelijke 7”.

I. Feiten en procedure

1. Op 27 januari 2021 diende de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen verwerkingsverantwoordelijke 1.
2. Het voorwerp van de klacht betreft het kenbaar maken door verwerkingsverantwoordelijke 1 van het GSM-nummer toebehorend aan de klager, zonder diens toestemming daartoe, op Facebook in de groep [...]. Dit heeft volgens de klager ertoe geleid dat hij ongevraagd, via sms- en voicemailberichten, werd gecontacteerd door een aantal personen naar aanleiding van de beslissing over de terugbetalingsregeling voor zonnepanelen. Deze berichten hadden volgens de klager een dreigende ondertoon en veroorzaakten overlast in zijn hoofd.
3. Op 3 februari 2021, 2 maart 2021 en 1 april 2021 diende de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen verwerkingsverantwoordelijke 2. Op 3 februari 2021 diende de klager eveneens klacht in tegen verwerkingsverantwoordelijke 3, 4, 5, 6 en 7.
4. Het voorwerp van de klachten betreft de ontvangst door de klager van ongevraagde e-mailberichten waarin hij in zijn hoedanigheid van voorzitter van de raad van bestuur van (Z) persoonlijk zou zijn aangevallen door de verwerkingsverantwoordelijken 2, 3, 4, 5, 6 en 7 naar aanleiding van de beslissing over de terugbetalingsregeling voor zonnepanelen.
5. Op 3 februari 2021 diende de klager eveneens klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen niet-geïdentificeerde verwerkingsverantwoordelijken wegens ontvangst van ongevraagde sms-berichten waarin hij in zijn hoedanigheid van voorzitter van de raad van bestuur van (Z) persoonlijk zou zijn aangevallen, dit eveneens naar aanleiding van de beslissing over de terugbetalingsregeling voor zonnepanelen.
6. Op 25 februari 2021 worden de klachten ingediend op 27 januari 2021 en 3 februari 2021 door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en worden de klachten op grond van art. 62, §1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer. Op 7 april 2021 worden de klachten ingediend op 2 maart 2021 en 1 april 2021 eveneens door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van dezelfde bepalingen van de WOG.

7. Op 2 juli 2021 verzoekt de Geschillenkamer de Inspectiedienst om voor wat betreft verwerkingsverantwoordelijke 1 de contactgegevens (postadres en indien mogelijk ook het e-mailadres) vast te stellen teneinde de Geschillenkamer in staat te stellen om over te gaan tot een behandeling ten gronde met betrekking tot het verspreiden van het mailadres van de klager op Facebook.
8. Op 13 oktober 2022 ontvangt de Geschillenkamer het verslag van het onderzoek van de Inspectiedienst waarin tot het besluit wordt gekomen dat het niet opportuun is om verder onderzoek te verrichten tot identificatie van verwerkingsverantwoordelijke 1.

II. Motivering

9. Op basis van de elementen in het dossier die de Geschillenkamer bekend zijn, en op basis van de bevoegdheden die haar door de wetgever op grond van artikel 95, §1 WOG zijn toebedeeld, beslist de Geschillenkamer over de verdere opvolging van het dossier; *in casu* gaat de Geschillenkamer over tot het seponeren van de klacht overeenkomstig artikel 95, §1, 3° WOG, op basis van de hiernavolgende motivering.
10. Wanneer een klacht geseponerd wordt, dient de Geschillenkamer haar beslissing trapsgewijs te motiveren¹ en:
 - een technische seponering uit te spreken indien het dossier geen of niet voldoende elementen bevat die tot een veroordeling kunnen leiden, of indien er onvoldoende uitzicht bestaat op een veroordeling wegens een technische belemmering, waardoor zij niet tot een beslissing kan komen;
 - of een beleidssepot uit te spreken, indien ondanks de aanwezigheid van elementen die tot een sanctie kunnen leiden, de voortzetting van het onderzoek van het dossier niet opportuun lijkt in het licht van de prioriteiten van de Gegevensbeschermingsautoriteit, zoals gespecificeerd en toegelicht in het sepotbeleid van de Geschillenkamer².
11. In het geval op meer dan één grond wordt geseponerd, dienen de sepotgronden (resp. technisch sepot en beleidssepot) in volgorde van belangrijkheid te worden behandeld.³

¹ Hof van Beroep Brussel, Sectie Marktenhof, 19de kamer A, Kamer voor marktzaken, arrest 2020/AR/329, 2 september 2020, p. 18.

² In dit verband verwijst de Geschillenkamer naar haar sepotbeleid zoals uitvoerig uiteengezet op de website van de GBA: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>

³ *Ibidem*.

a) Ontvangst van e-mailberichten

12. In het voorliggend geval gaat de Geschillenkamer over tot een seponering van de klacht voor wat betreft de ontvangst van ongevraagde e-mailberichten, op grond van technische overwegingen. Er ligt één motief aan de basis van de beslissing van de Geschillenkamer waarom zij het onwenselijk acht verder gevolg te geven aan het dossier en daarom beslist niet over te gaan tot, *inter alia*, een behandeling ten gronde.
13. De feitelijke elementen die in het dossier aanwezig zijn tonen aan dat de ongewenste berichten waarop de klachten betrekking hebben door elk van de verwerkingsverantwoordelijken werden verzonden naar het professionele e-mailadres (...), hetwelk online toegankelijk is voor het brede publiek teneinde hem te contacteren in zijn hoedanigheid van energiespecialist. Het online beschikbaar stellen van de contactgegevens, zoals *in casu* het mailadres van de klager, impliceert noodzakelijkerwijs dat dit tot doel heeft diegene die de contactgegevens online raadpleegt, in staat te stellen in contact te treden met diegene waarop de contactgegevens betrekking hebben, en dit in het licht van diens activiteiten, *in casu* het aanbieden en verlenen van expertise op het vlak van energie. Doordat de contactgegevens van de klager publiek ter beschikking zijn gesteld door de online publicatie ervan, valt het gebruik van het e-mailadres door de personen die een bericht verzenden aan de klager binnen het initiële doeleinde. Bijgevolg werd het doelbindingsbeginsel gerespecteerd. De vaststelling dat de klager op het ogenblik van de feiten twee professionele functies had, doet hieraan geen afbreuk. Zijn positie als “...” is immers onmiskenbaar verbonden met zijn rol als (thans voormalig) voorzitter van de Z. Diezelfde energie-expertise wendt de klager aan in de uitoefening van beide functies. Dit betekent dat de klager kan worden gecontacteerd via het mailadres (...) met betrekking tot zijn activiteiten voor de Z zonder dat het doelbindingsbeginsel hiermee wordt miskend⁴.
14. De Geschillenkamer benadrukt hierbij uitdrukkelijk dat zij van oordeel is dat informatie die online beschikbaar is – waaronder dus ook mailadressen – niet zonder meer door een verwerkingsverantwoordelijke kan worden aangewend voor om het even welk doeleinde dat niet in overeenstemming is met het initiële doeleinde waartoe die gegevens online werden geplaatst en waarbij sprake is van een verwerking in de zin van artikel 4. 2) AVG op een met het oorspronkelijke doeleinde onverenigbare wijze⁵. Zoals voorgaand uiteengezet, is dit *in casu* evenwel niet het geval, aangezien de klager werd gecontacteerd door de personen die aan hem een e-mail hebben gericht binnen het kader van het oorspronkelijke doeleinde.

⁴ Zie in dat verband ook Beslissing 133/2022 van 14 september 2022 waarin in randnr. 9 is opgenomen dat de benaming van het mailadres op zich geen verband houdt met het doelbindingsbeginsel: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/waarschuwing-en-berisping-nr.-133-2022.pdf>

⁵ Zie in dat verband Beslissing ten gronde 140/2021 van 15 december 2021.

15. Aldus dient de Geschillenkamer te besluiten dat er geen inbreuk op de AVG is voor wat betreft het gebruik van het mailadres van de klager door de verwerkingsverantwoordelijken. Bijgevolg is ook het door de klager ingeroepen artikel 222 van de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens*⁶ niet van toepassing.
16. Concreet voor wat betreft de inhoud van de berichten die door de verwerkingsverantwoordelijken werden gericht aan de klager, voert de klager aan dat deze als elektronische belaging dient te worden gekwalificeerd en derhalve strafbaar zou zijn op grond van artikel 145, §3bis van de wet van 13 juni 2005 *betreffende de elektronische communicatie*⁷. Het valt evenwel buiten de bevoegdheid van de Gegevensbeschermingsautoriteit om zich uit te spreken over de eventueel strafrechtelijke kwalificatie van de voorliggende feiten voor wat betreft van de inhoud van de verzonden berichten, hetwelk enkel behoort tot de bevoegdheid van de gewone hoven en rechtbanken.
17. De Gegevensbeschermingsautoriteit is verantwoordelijk voor het toezicht op de naleving van de grondbeginselen van de bescherming van de persoonsgegevens, in het kader van deze wet en van de wetten die bepalingen bevatten inzake de bescherming van de verwerking van persoonsgegevens

⁶ Art. 222. De verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker, zijn aangestelde of gemachtigde, de bevoegde overheid, zoals bedoeld in titels 1 en 2, wordt gestraft met een geldboete van tweehonderdvijftig euro tot vijftienduizend euro wanneer :

1° de persoonsgegevens verwerkt worden zonder wettelijke basis in overeenstemming met artikel 6 van de Verordening en de artikelen 29, § 1, en 33, § 1, van deze wet, inbegrepen de voorwaarden voor de toestemming en verdere verwerking;

2° de persoonsgegevens verwerkt worden in overtreding van de voorwaarden opgelegd door artikel 5 van de Verordening en artikel 28 van deze wet, met ernstige nalatigheid of kwaadwillig;

3° de verwerking waartegen ingevolge artikel 21.1 van de Verordening bezwaar is gemaakt, wordt gehandhaafd zonder dwingende wettige redenen;

4° de doorgifte van persoonsgegevens aan een ontvanger in een derde land of een internationale organisatie, gebeurt in overtreding van de waarborgen, voorwaarden of uitzonderingen voorzien in de artikelen 44 tot 49 van de Verordening of de artikelen 66 tot 70 van deze wet met ernstige nalatigheid of kwaadwillig;

5° de door de toezichthoudende autoriteit vastgestelde corrigerende maatregel voor de tijdelijke of definitieve beperking van stromen in overeenstemming met artikel 58.2.f) van de Verordening niet wordt gerespecteerd;

6° de door de toezichthoudende autoriteit vastgestelde corrigerende maatregel in de zin van artikel 58.2.d) van de Verordening niet wordt gerespecteerd;

7° de wettelijke verificatie- en controle-opdrachten van de bevoegde toezichthoudende overheid, haar leden of deskundigen werden belemmerd;

8° weerspannigheid, in de zin van artikel 269 van het Strafwetboek, werd gepleegd ten aanzien van de leden van de toezichthoudende autoriteit;

9° de certificering bedoeld in artikel 42 van de Verordening wordt opgeëist of certificeringszegels voor gegevensbescherming worden openbaar gebruikt, ook al zijn die certificeringen, zegels of merktekens niet afgeleverd door een geaccrediteerde entiteit of worden ze gebruikt nadat de geldigheid van de certificering, de zegel of het merkteken is verlopen;

10° de certificering bedoeld in artikel 42 van de Verordening is verkregen op basis van valse documenten of onjuiste documenten;

11° taken worden uitgevoerd als een certificeringsorgaan, ook al is deze niet geaccrediteerd door de bevoegde nationale accreditatieinstantie;

12° het certificeringsorgaan niet voldoet aan de beginselen en taken waaraan het onderworpen is, zoals bepaald in de artikelen 42 en 43 van de Verordening;

13° de taken van het in artikel 41 van de Verordening bedoelde orgaan worden uitgevoerd zonder accreditatie van de bevoegde toezichthoudende autoriteit;

14° het geaccrediteerde orgaan bedoeld in artikel 41 van de Verordening niet de passende maatregelen heeft genomen in geval van een inbreuk op de gedragscode zoals bedoeld in artikel 41.4 van de Verordening.

⁷ Artikel 145, § 3bis. Met een geldboete van 50 EUR tot 300 EUR en met een gevangenisstraf van vijftien dagen tot twee jaar of met één van die straffen alleen worden gestraft de persoon, die een elektronische-communicatienetwerk of -dienst of andere elektronische communicatiemiddelen gebruikt om overlast te veroorzaken aan zijn correspondent of schade te berokkenen alsook de persoon die welk toestel dan ook opstelt dat bestemd is om de voorgaande inbreuk te begaan, alsook een poging om deze te begaan.

(artikel. 4, § 1 WOG). De Geschillenkamer, als onderdeel van de Gegevensbeschermingsautoriteit, is aldus bevoegd om zich uit te spreken over het gebruik van het e-mailadres als dusdanig dat een persoonsgegeven betreft en waarvoor zij tot het besluit komt dat er geen inbreuk is op de AVG (zie hierboven onder randnummer 7), doch niet om zich uit te spreken over het gebruik van e-mail als communicatiemiddel en de inhoud van de aan de hand daarvan verzonden berichten.

b) Ontvangst van sms-berichten

18. In het voorliggend geval gaat de Geschillenkamer over tot een technisch sepot voor wat betreft de ontvangst van ongevraagde sms-berichten. Er ligt één motief aan de basis van de beslissing van de Geschillenkamer waarom zij het onwenselijk acht verder gevolg te geven aan het dossier en daarom beslist niet over te gaan tot, inter alia, een behandeling ten gronde.
19. Op grond van artikel 60, lid 2 WOG⁸ waarin onder meer wordt vereist dat de klacht een uiteenzetting van de feiten bevat, alsook de nodige identificatie van de verwerking waarop zij betrekking heeft, opdat de klacht ontvankelijk zou kunnen worden verklaard, stelt de Geschillenkamer vast dat er onvoldoende feitelijke elementen in het dossier aanwezig zijn die toelaten om de verwerking waarop de klacht betrekking heeft te identificeren.
20. Er wordt door de klager geen enkel bewijs bijgebracht waaruit blijkt welke verwerkingsverantwoordelijke(n) zouden worden geïdентificeerd. De klager beschikt enkel over berichten verzonden via drie GSM-nummers zonder enige identificatie van de personen aan wie die GSM-nummers toebehoren.
21. Niettegenstaande het ontbreken van deze voor de behandeling van de klacht essentiële elementen, werd de klacht toch ontvankelijk verklaard door de Eerstelijnsdienst.
22. Uit het voorgaande volgt dat de Geschillenkamer enkel kan vaststellen dat de klacht een onvoldoende feitelijke uiteenzetting bevat waardoor het onmogelijk is de verwerking te identificeren doordat de identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke(n) niet kan worden bepaald op basis van de elementen die voorliggen, zonder dat een onderzoek van de Inspectiedienst hierin verandering zou kunnen brengen. Bijgevolg is de behandeling van het dossier voor wat betreft de ontvangst van ongevraagde sms-berichten fundamenteel aangetast door een procedureel gebrek.

⁸ Art. 60. De eerstelijnsdienst onderzoekt of de klacht of het verzoek ontvankelijk is.

Een klacht is ontvankelijk wanneer:

- zij opgesteld is in één van de landstalen;
- een uiteenzetting van de feiten bevat, alsook de nodige indicaties voor de identificatie van de verwerking waarop zij betrekking heeft;
- zij behoort tot de bevoegdheid van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

Een verzoek is ontvankelijk wanneer:

- zij opgesteld is in één van de landstalen;
- zij behoort tot de bevoegdheid van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

De eerstelijnsdienst kan de klager of de verzoeker uitnodigen om zijn klacht of verzoek toe te lichten.

c) Verspreiding van GSM-nummer via Facebook

23. In het voorliggend geval gaat de Geschillenkamer over tot een seponering van de klacht voor wat betreft de verspreiding van het GSM-nummer van de klager via Facebook, op grond van technische overwegingen. Er ligt één motief aan de basis van de beslissing van de Geschillenkamer waarom zij het onwenselijk acht verder gevolg te geven aan het dossier en daarom beslist niet over te gaan tot, inter alia, een behandeling ten gronde.
24. In het inspectieverslag is opgenomen dat meerdere personen in België de naam van verwerkingsverantwoordelijke 1 dragen. De informatie van het gebruikersprofiel op Facebook kon niet leiden tot een directe identificatie. Ook verschillende personen met dezelfde naam en leeftijd konden in het Rijksregister worden geselecteerd. De meest relevante persoon die werd teruggevonden in het Rijksregister en die kon worden gelinkt aan dezelfde regio als de Facebook-gebruiker, na contact met de betreffende politiezone, blijkt niet geïdentificeerd te worden als verwerkingsverantwoordelijke 1. De Inspectiedienst heeft op dit moment geen toegang tot de foto van het rijksregister waardoor in dit concrete dossier verdere identificatie via andere politiezones disproportioneel is. Aanvullend is de Inspectiedienst niet zeker of de naam en de foto weldegelijk van de betreffende facebookgebruiker zijn.
25. Gezien de kleine schaal van de verwerking en de beperkte set van persoonsgegevens uit eerder een professionele sfeer van slechts 1 betrokkene, gezien de betrokkene geen kwetsbare persoon of minderjarige betreft, gezien de persoonsgegevens niet tot de artikelen 9 of 10 AVG behoren, gezien geen maatschappelijke impact, gezien de persoonlijke impact beperkt kan worden door gebruik van ander telefoonnummer, meent de Inspectiedienst dat een diepgaand onderzoek van deze klacht niet evenredig is rekening houdend met bijvoorbeeld de middelen die nodig zijn om deze klacht verder te onderzoeken en de kans van slagen van de klacht. De Inspectiedienst acht het daarom niet opportuun om verder onderzoek te verrichten tegen verwerkingsverantwoordelijke 1.
26. Bij gebrek aan identificatie van verwerkingsverantwoordelijke 1 ontbreekt het de Geschillenkamer aan de vereiste contactgegevens teneinde deze verwerkingsverantwoordelijke in het kader van een behandeling ten gronde (artikel 98 WOG) o.m. uit te nodigen door middel van een aangetekende zending tot het indienen van verweermiddelen en toe te lichten op welke wijze hij in het bezit is gekomen van het GSM-nummer van de klager en over welke rechtsgrond hij meent te beschikken om dat nummer via Facebook te verspreiden. Ingevolge de afwezigheid van enig bewijs dat de identiteit van verwerkingsverantwoordelijke 1 op onweerlegbare wijze vaststelt, bevindt de Geschillenkamer zich in de onmogelijkheid om enige inbreuk dienaangaande op de AVG vast te stellen.

III. Publicatie van de beslissing

27. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is evenwel niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.
28. Overeenkomstig haar sepotbeleid zal de Geschillenkamer de beslissing aan de geïdentificeerde verwerkingsverantwoordelijken overmaken⁹. De Geschillenkamer heeft immers besloten om haar sepotbeslissingen ambtshalve ter kennis te brengen van verweerders. De Geschillenkamer ziet echter af van een dergelijke kennisgeving wanneer de klager om anonimiteit heeft verzocht ten opzichte van de verweerder en de kennisgeving van de beslissing aan de verweerder, zelfs indien deze gepseudonimiseerd is, het niettemin mogelijk maakt om de klager te (her)identificeren¹⁰. Dit is evenwel niet het geval in de onderhavige zaak.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om op grond van art. 95, §1, 3° van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit, voorliggende klachten te seponeren.

Op grond van artikel 108, §1 van de WOG, kan binnen een termijn van dertig dagen vanaf de kennisgeving tegen deze beslissing beroep worden aangetekend bij het Marktenhof (hof van beroep Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

Een dergelijk beroep kan worden aangetekend middels een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 1034ter van het Gerechtelijk Wetboek opgesomde vermeldingen dient te bevatten¹¹. Het verzoekschrift op tegenspraak dient te worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel

⁹ Cf. Titel 5 – *Zal de sepot van mijn klacht worden gepubliceerd? Zal de tegenpartij hiervan op de hoogte worden gebracht?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

¹⁰ *Ibidem*.

¹¹ Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:

1° de dag, de maand en het jaar;

2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;

3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;

4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;

5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;

6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat.

1034quinquies van het Ger.W.¹², dan wel via het e-Deposit informaticasysteem van Justitie (artikel 32ter van het Ger.W.).

Om de klager in staat te stellen andere mogelijke rechtsmiddelen te overwegen, verwijst de Geschillenkamer de klager naar de toelichting in haar sepotbeleid¹³.

(get). Hielke Hijmans

Voorzitter van de Geschillenkamer

¹² Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd.

¹³ Cf. Titel 4 – *Wat kan ik doen als mijn klacht wordt afgesloten?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.